

det punkt har vi i og for sig imødekommet nogle af de intentioner, man havde fra SF og Enhedslisten.

Formanden:

Så er det fru Kirsten Jacobsen som ordfører i anden omgang.

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministeren kom med en bemærkning, som jeg synes er lidt interessant, og som jeg gerne vil bede boligministeren om at uddybe. Boligministeren sagde nemlig, at lovforslaget har fået tilført yderligere kvaliteter gennem udvalgsarbejdet.

Hvad var det, man i Boligministeriet havde glemt, som stod boligministerens hjerte nær, da man fremsatte lovforslaget? Er det sådan, at boligministeren i mellemtiden er kommet i tanker om, at der måske var noget, der kunne forbedres? Jeg synes, det ville være dejligt. Eller er det tankerne fra V og K, som boligministeren anser for at være yderligere kvaliteter? Det kunne vi da godt tænke os at vide.

Så blev det sagt heroppefra, at når SF og Enhedslisten på den ene side og Fremskridtspartiet på den anden side kunne være så indædte modstandere af det her forslag, så var det nok godt nok. Ja, det er jo en nem måde at argumentere på.

Det kunne jo måske også skyldes, at man godt kunne erkende, at der var nogle politiske skel i det her hus, og at man også godt kunne acceptere, at sådan var det nu engang, men at man alligevel syntes, at det her hus trods alt havde en forpligtelse til at gennemføre noget, der var sammenhængende, som folk kunne forstå, og som ikke ville falde fra hinanden som et klude-tæppe, når det kom ud i det virkelige liv.

Og al erfaring viser, at når man laver de berømte forlig hen over midten, så er det første, der sprækker, midten. Det er ikke noget, der vil ske første gang her. Den historie kender vi, og den kender jeg i hvert fald personligt 25 år tilbage.

Og så sagde boligministeren, at det her jo ikke var indgået om natten, og nu har jeg jo ikke været i boligministerens lomme, selv om jeg godt kunne tænke mig det en gang imellem, virkelig, virkelig. Jeg ville endda gå på slankekur for at kunne være der. Men jeg kunne jo også tænke mig, at jeg kunne blive en flue på væggen eller sådan et eller andet.

Men al erfaring fortæller mig, hvordan sådan noget går for sig. Og vi ved da også alle sammen, at først forhandler boligministeren med SF og Enhedslisten i lang tid – det var vel ikke nogen hemmelighed, sådan skete det – og da man ikke kan blive enige til den side, ja, så går man til den anden side.

Og det er vel heller ikke nogen hemmelighed, at i torsdags indgik man forliget med V og K. Så kan enhver, der kan tælle, sådan nærmest bare med begge hænder, jo regne ud, hvor lang tid der har været til indgående drøftelser af dette meget, meget komplekse lovforslag.

Jeg har ikke tidligere sagt noget om boligstøteforslaget, men jeg går ud fra, at alle har forstået, at da det jo er en direkte konsekvens af vedtagelsen af det her forslag, som vi er inderligt imod, så er vi imod.

Og så kunne jeg godt tænke mig om ikke for andet så bare for at opruste Venstres liberale parti sådan lidt til den fremtidige tankegang: For hvad er det, der er forkert, ved det her byfornyelsesforslag? Det er, at man laver det, der hedder helhedsorienteret byfornyelse, samtidig med at vi ved, at vi har installationsmangler i mere end 200.000 lejligheder.

Man kan bruge de offentlige penge, skatteydernes penge til revl og krat. Og må jeg citere fra førstebehandlingen, og det er Venstres boligpolitiske ordfører, hr. Jens Hald Madsen, der sagde følgende: Hvis man nu . . . havde boligministeren mistænkt for at have en skjult dagsorden – kunne man godt tro, at denne skjulte dagsorden handler om, at alle de, som lever af byfornyelse, er kommet til boligministeren og har sagt: Hr. minister, vi har et problem. Da byfornyelsesloven kom, var formålet, at fru Jensen på 3. sal skulle have bad og toilet. Nu er der gået 15 år, og nu har næsten alle fru Jensen'er på 3. sal fået bad og toilet.

Jeg skal dog lige bemærke, at der stadig er 225.000 lejligheder tilbage i Danmark, så der er da lidt at tage fat på med reel byfornyelse.

Men jeg kunne godt forestille mig, at de ville fortsætte med at sige: Hr. minister, hvis det her fortsætter, hvordan skal vi så fortsat kunne få snablen ned i den danske statskasse? Så kunne man måske forvente dette svar fra ministeren: Bare rolig, kammerater, vi ændrer bare formålsparagraffen. Vi laver en byfornyelseslov, som er så højtravende og ukonkret, og som vil berøre næsten alle områder såsom det sociale element, det trafikale element, det kulturelle element, det økologiske element osv.